

ئایا ده کړی له دواى کاره سات شاعر بهونینه وه؟

بۆ ئەو گیانبه ختکراوانه ی له ئەنفالی کوردستاندا چاویان برییه چاوی گۆرهلکه نه وه

کاوان محهمه دپوور (ره خنه گری ئەده بی)

«پاش شه، مردوووه کان به ک پرساریان له هه موو پرگار بووه کان ده کرد: ئایا ده توانن چیرۆکی ئیمه بگێر نه وه؟ ئیمه ئیستا ولامه که ی ده زانین: نا. ئیمه چیرۆکی ئەوانه مان بۆ ناگێردرێته وه و هه رگیزیش ئەم کاره مان پـ نا کریت. ئەوانه ی قسه یان کرد، قسه کانیا ن نه بیسرا؛ ئەو چیرۆکه ی ئیوه بیستان، ئەو چیرۆکه نه بوو وا ئەوان وتیان.»

ئیلی ویستل

سلاڤۆی ژیهک له پيشه کی کتیبی: (توندوتیژی، شهش روانینی ژیرچاوی) له زمان (فاین ئیشتاین) هوه بیره وه ریه کی جیی سه رنج له شاعیری سه رده می ستالین، (ئانا ئاخماتووا) ده گێریته وه: «ئانا ئاخماتووا له بیره وه ریه کانیدا ده گێریته وه ئەو کاته ی له وه پهری یه کلاکردنه وه کانی ستالین، له ریزیکی درێژدا له بهر ده م زیندانی لینینگراد چاوه رپی بووه هه والی کوره که ی-واته "لیف"- بزانی چی به سه ر هاتووه: پۆژیک که سیک له ناو ئاپوره ی خه لکه که دا منی ناسیه وه. له پشت سه رم ژنیکی گه نج که له سه رمان لیوی شین هه لگه رابوو و به دلنیا بیه وه هه رگیز منی به نیو نه ده ناسی [راوه ستابوو]. ئەو پاش بیستنی ناوم له و سستییه ی که هه مووانی داگرتبوو هاته ده ر و به ورته پرسى- له وئ هه مووان به ورته قسه یان ده کرد- «ئایا ده توانی ئەم دۆخه وه سف که ی؟» من ولامم داوه «به لئ ده توانم». لیره دا بوو که بزه یه کی بـ گیان و تیژتیپه ر نیشته سه ر پوخساری، پوخساریک که ئیر شیوه ی مرۆفی نه ده دا.» (ژیژک، ۱۳۹۷: ۱۳-۱۴). ئەم بیره وه ریه- هاوشیوه ی خودی ژیهک- ئیمه به ره و رسته به ناوبانگه که ی (تیۆدۆر ئادۆرنۆ) سه باره ت به «شاعر و کاره سات» ده با: «هونینه وه ی شاعر له دواى ئاشوویتس دووره له شارستانیته ت و فه ره نگ». رسته یه ک که سالی (۱۹۵۱) له وتاریکدا نووسرا و ته وه ره که ی ره خنه ی فه ره نگ و کۆمه لگا بوو و تا ئەمڕۆکه ش به گوته ی مایکل هانبورگێر «سه باره ت به نه بوونی ده ره تان بۆ نووسینی شاعره لیریکه کانی پاش ئاشوویتس کتیب و وتارگه لیکی زۆر نووسراوه، چ بگا به هونینه وه ی شاعر سه باره ت به و» (ابادری و دیگران، ۱۳۷۲: ۲۴۶). (هیریرت مارکوزه) ش له یادداشتیکدا به ناوی: «شاعری لیریک له پاش ئاشوویتس»، جاریکی تر ناوه روکی ئەم رسته ی ئادۆرنۆ، له ئاستی پرساریکی بنه مایی بۆ نووسراوه کانی خو ی گه لاله ده کات. به بروای مارکوزه ده کړی له دواى ئاشوویتس شاعر بهونریته وه به لام به مه رجیک: «[...] ئەگه ر شاعر، له چوارچیوه ی نامۆبوونیکی

ناشتی نه خوازانه دا، ئەو سامناکییهی که هه بوو و بهردوام بوونی ههیه، سه ره له نوێ ئاراسته بکاتهوه» (مارکوزه، بی تا). ئەو له درێژه دا کێشه که زۆرتر له نووسینی نه سر (په خشان) دا ده بینێ هه تا نووسینی شیعەر، چونکه په خشان زیاتر له شیعەر قه رزدارێ راستیتیه و له ودا «نامۆبوون به شیوهیه کی دژوارتر دهسته بهر ده بیت» (هه مان). ئەگه رچی مارکوزه پێی وایه له په خشانه کانی سامۆئیل بیکیت و کافکادا ئەم نامۆبوونه دهسته بهر بووه. ژێزه ک له به رایێ کتیبی باسکراودا هه ر ئەم بۆچوونه ی -هه له بهت به لیکدانه وه یه کی جیاواز- هه یه، که وابوو پاش ئاشوویتس: «ئه وه ی وا ناکریت په خشانه نه ک شیعەر. په خشانێ ریالیستی هه ره س دینیت، به لام وینا کردنی شاعیرانه ی فه زای تاقه تپروو کینی ئوردو وگا ئاکامی ده بیت... شیعەر به پێی پیناسه کان سه بهاره ت به شتی که که ناکرێ راسته وخۆ به ر ژێیه سه ری و ده بی به شیوه ی شاراو و ئاماژه یی قسه ی له سه ر بکه یه ت» (ژێژک، هه مان).

ئه گه ر ئیمه ش وه کوو مارکوزه بویری ئه وه مان هه بیت که به رسته که ی ئادۆرنۆ، وشه ی «لیری ک»- له پاش شیعەر- زیاد که ی، پیده چێ کێشه که تا راده یه ک ئاسانه تر چاره سه ر بیت: "پاش ئاشوویتس، هۆنینه وه ی شیعری لیری ک وه حشیگه رییه"، لێره دا به زیاد کردنی چه مکه کان، راستینه (مصدق) شیعرییه کامان که م کرده وه و خۆمان له گه ل شیعری عاشقانه و ههسته تاکه که سییه کان سه بهاره ت به گێرانه وه ی کاره سات یه کلا کرده وه. ناکرێ له دوای کاره سات شیعری لیری ک به هۆنینه وه، چونکه رواله تی دزیوی کاره سات ده پرووشینیت و دایده به زینیتنه سه ر ماکیکی جوانناسانه. به لام له روانگه یه کی دیکه وه کێشه که ته نیا هۆنینه وه ی شیعری لیری ک یان نا- لیری ک له دوای کاره سات نییه، به لکوو وینا که به شیوه یه کی دیکه خویا ده بیت. له سه ره تادا ئاماژه م به بیره وه رییه کی شاعیری رووس، ئانا ئاخماتووا کرد که له ولامی یه کیک له شله ژاوه کانی سامی ستالینیدا ده لێ: توانای وه سفی وه ها دله راوکێ و ترسیکی له شیعره کانی دا هه یه. به م ئاماژه یه له گه ل نموونه یه کی پێچیاوتر و دژوارتر له توانایی هۆنینه وه ی شیعەر به ره و پرووین. نموونه یه ک که به «توانین/ نه توانینی گێرانه وه ی کاره سات» ده ست پیده کات، بویه زیاتر جه خه ت له سه ر شایه تاله کانی کاره سات ده کاته وه. لێره دا ئاراسته ی پرسیا ره کامان به م چه شه نه درده که ون: کێ ده توانێ شایه تیتکی راسته قینه بۆ ئەو کاره ساته بیت که رووی داوه؟ یان چه که سانیک- جیا له میدیووم یان چه شه نه ده ده بی/ هونه ری- ده توانن کاره سات بگێریتنه وه؟ له لایه کی دیکه وه له ئەگه ری گێرانه وه یدا ئایا ده کرێ له هه قیقه تی په تی کاره سات نزی که بینه وه؟

والتیر بێنیامین له «تیزگه لیک سه بهاره ت به میژوو» دا به شیوه ی خوازه یی باسی (فریشته ی میژوو) ده کات که باله کانی به ره و رابردوو ده کاته وه و به سه ر ویرانه کانی میژوودا ده فریت تا ریوایه تیک له کاره سات و ویرانی ناو میژوومان بۆ بگێریتنه وه، به لام گه رده لوولی پیشقه چون به باله کانی دا ده خوشی و ئەو له ئاراسته که ی ده ترازینیت و تووپی ده داته ناو داهاتوو وه. (فریشته ی میژوو) بێنیامین به هه لویت، تیفکرین، گویدان و به روانینیک کۆنه پارێزانه وه چاو له رابردوو ده بریت بۆ ئەوه ی «له چنگ فه رامۆشی رزگاری کات». فریشته ی میژوو، خۆی له ناو کاره ساتدا نه ژیاوه و ته نیا شایه تیتکی دووه مه و چاوه دیری ویرانه کانی میژوو، که وابوو شایه تیه کانی له هه قیقه تی په تی کاره سات نزی که نابنه وه و گێرانه وه ی ته واوکۆی له کاره سات پێ نییه. له راستیدا فریشته ته نیا گێره وه ی راپۆرتیتکی دهسته دووه له ویرانی. به سه رنجیک و رده تر بۆمان ده رده که ویت که بابه تی گێرانه وه ی کاره سات، له سه ر شایه ته عینیه کانی کاره سات چه ر بووه ته وه، واته که سانیک که خودی کاره ساته که ژیاون و سنوره مرویی و نا- مروییه کانی ئه ویان به ته واوی ئەزموون کردوه.

له م باره یه وه جوړجیو ئاگامین له کتیبی «پاشماوه کانی ئاشوویتس» دا، به تاوتوپی بیره وه ری رزگاربووانی گرتوو خانه کانی نازی، جیاوازی ده خاته نیوان دوو چه شه نه شایه ت له زمانی لاتیندا. یه که میان (Testis) ه، به واتای

شایه‌تیک که به‌شێوهی راسته‌وخۆ له‌بابه‌ته‌که‌دا به‌شدار نییه و ته‌نیا بینهریه‌تی، وه‌ک که‌سی سێهه‌می بابته‌که‌یه و شایه‌تیکه له‌ده‌ره‌وه‌ی بازنه‌ی رووداوه‌دا. دووه‌میان (Superstes) که‌ خۆی به‌شێک له‌بابه‌ته‌که‌یه و به‌شێوه‌یه‌ک له‌ناخیدا ژیاوه. شایه‌تی ئه‌م که‌سه‌ په‌یوه‌ندی راسته‌وخۆی به‌خودی خۆیه‌وه‌هه‌یه. ئاگامبێن به‌هێنانه‌ به‌ر باسی بیره‌وه‌ری و نووسراوه‌ی که‌سانیک وه‌ک پریمۆ لۆوی یان جوړج سمبیریۆن باسی چینیک له‌زیندانی‌کراوه‌کانی نازی دینیته‌ گۆرئ که‌ به‌ وشه‌ی نامۆی (Muselmann)- مووزیلمان- ناودێر ده‌کران، واته‌ ئه‌و زیندانیانه‌ی له‌نزمترین ئاستی مرویی و یاساییدا بوون. که‌سانیک که‌ به‌ هۆی ترس و ئه‌شکه‌نجه‌ی نازییه‌کانه‌وه‌ به‌ر له‌ مه‌رگی بایۆلۆژیک، خۆیان ئه‌سپاره‌دی مه‌رگی هێمایین و سایکۆلۆژیک کردبوو و هه‌ر چه‌شنه‌ شوناسیکی مروییان لێسه‌ندرابوو. مووزیلمان که‌سانیک دامال‌دراو له‌ یاسا و له‌ خواره‌وه‌ترین ئاستی ناهومیدی ئوردووگادا بوون، که‌سانیک که‌ به‌ گۆته‌ی پریمۆ لۆوی له‌ سنووری نیوان مروّف و نا-مروّفدا جه‌وله‌یان ده‌کرد، مروّفیک که‌ ته‌نانه‌ت توانای خۆراگری-و هات و هاوار-یشی له‌ به‌رامبه‌ر کووره‌کانی مروّف‌سووتاندنی نازییه‌کاندا نه‌بوو و، بئ ئه‌وه‌ی بچوکتین خۆراگریه‌ک بنوینیت خۆی له‌ کووره‌کانی ئاگر ده‌هاویشت. رواله‌ت‌گه‌لێکی تیکشکاو و چه‌مبو وه‌ک ئه‌وه‌ی هه‌میشه‌ خه‌ریکی کورنۆش بردن بن، مردووانیکی بزۆک به‌ له‌شێکی که‌نه‌فت و بێده‌نگیه‌کی هه‌میشه‌یه‌وه‌. هه‌ر له‌م رووه‌یه‌ که‌ لۆوی ناوی کتیبه‌که‌ی به‌ پرسیاریکی ته‌وساوی له‌م چه‌شنه‌ مروّفه‌ ناو ده‌نئ: «ئایا ئه‌وه‌ مروّفه‌؟»

هه‌روه‌ک وترا، (Superstes) شایه‌تیکه‌ که‌ خۆی له‌ ناو رووداودا ژیاوه، که‌وايه‌ ده‌توانئ شایه‌تی له‌سه‌ر کاره‌سات بدات. به‌لام به‌ گۆرئه‌ی ئاگامبێن شایه‌تی له‌سه‌ر دۆخی کاره‌ساتباری ئوردووگاکی نازی ته‌نیا وه‌سفی ئوردووگاکی و ئه‌زمونه‌ تاکه‌که‌سیه‌کان نییه، به‌لکوو ده‌ربرینی چۆنییه‌تی سنووریکه‌ که‌ مروّف له‌ نا-مروّف جیا ده‌کاته‌وه، به‌ وته‌یه‌ک سه‌رجه‌م ئه‌زمونه‌کانی کاره‌سات لای که‌سیکه‌ که‌ له‌ «مروّفه‌وه‌ بووه‌ به‌ نا-مروّف». له‌ دۆخی ئوردووگای نازیدا، ئه‌م نا-مروّفه‌، هه‌مان مووزیلمانه‌. پریمۆ لۆوی و جوړج سمبیریۆن، ئه‌گه‌رچی خۆیان له‌ناو کاره‌ساتدا بوون و ده‌کرئ به‌ (Superstes)یان به‌هێنینه‌ ئه‌ژمار، به‌لام به‌ قه‌رای مووزیلمان کاره‌ساتیان ئه‌زمون نه‌کردوو، ئه‌وان- و دیکه‌ی زیندانیانی رزگاربوو- هاوشێوه‌ی مووزیلمان تووشی مه‌رگی هێمایین و برینی به‌ناچاری سنووره‌کانی مرویی به‌ره‌و نا-مرویی نه‌بوونه‌وه. که‌وابوو به‌ وته‌ی ئاگامبێن، گێرانه‌وه‌ی ئه‌وانیش ناته‌واوه، چونکه‌ ته‌نیا به‌شێک له‌ هه‌قیقه‌تی کاره‌ساتیان بینیوه. له‌م رووه‌وه‌ ته‌نیا شایه‌تیک -که‌ ده‌کرئ وه‌ک به‌لگه‌ بیهێنیه‌وه- له‌ دۆخی ئوردووگادا، مووزیلمانه‌، به‌لام هێچ کام له‌م چه‌شنه‌ زیندانیانه‌ له‌ ئوردووگانی نازی نه‌هاتنه‌ ده‌ر، واته‌ گشتیان له‌ناوچوون. له‌راستیدا ئه‌زمون کردنی ته‌واوکۆی کاره‌سات، به‌رامبه‌ریشه‌ له‌گه‌ڵ مه‌رگ. ئه‌گه‌رچی ته‌نها گێرانه‌وه‌ ده‌سته‌ دووه‌کان ده‌توانن به‌لگه‌یه‌ک بن بۆ ئه‌م کاره‌ساته‌ و دلئ هه‌ر گۆیگریک به‌رزینن، به‌لام تۆکه‌مه‌ و ته‌واو نین.

ده‌توانین وه‌ها ئه‌زمونگه‌لێکی سامناک له‌ بیره‌وه‌ریه‌کانی ته‌یموور عه‌بدوڵا ئه‌حمه‌د (ناسراو به‌ ته‌یمووری ئه‌نفال)- تاکه‌ رزگاربووی گۆری به‌کۆمه‌لی ژن و مناله‌ ئه‌نفالکراوه‌کانی کوردستان-یش بدۆزینه‌وه. ته‌یموور له‌ دیه‌مانه‌یه‌کدا ده‌گێرێته‌وه‌ کاتیک عه‌سکه‌ره‌کانی پڕژیمی به‌عس له‌ نیوان گۆره‌ هه‌لکه‌ندراوه‌کاندا ته‌قه‌یان له‌ ئه‌و و هاوئیشتمانیه‌کانی ده‌کرد، ئه‌و به‌ختی ده‌بیت و گۆله‌کان نایپێکن و ته‌نیا رووکاری پشتی ده‌رووشینن، به‌لام خۆی له‌به‌رامبه‌ر سه‌ربازانی به‌عسدا ده‌مرینیت- یان په‌نگه‌ له‌ ترسان نه‌یتوانیی بچوولیت. کاتیک سه‌ربازه‌کان له‌ گۆره‌کان دوور ده‌که‌ونه‌وه‌ بۆ ئه‌وه‌ی به‌ شۆفل خۆل به‌سه‌ر گۆره‌کاندا بکه‌ن ئه‌و هه‌ول ده‌دا له‌ تاریکی شه‌ودا له‌ گۆره‌که‌ بێته‌ ده‌ره‌وه‌. ته‌یموور ده‌گێرێته‌وه‌: «ویستم برۆمه‌ ده‌ره‌وه‌ ده‌نگی کچیک هات ووتی بۆ کوی ده‌چیت، تاریک بوو به‌هێواشی قسه‌م کرد ووتم ئایا تۆ ساغی یان برینداریت، کچه‌که‌ ووتی من زیندووم به‌لام قاچم له‌ژێر

جه نازه كاندايه، پيم ووت ههسته با برۆين راکهين خويمان بشارينهوه. بههيواشي ووتى من نامهوى دايکم بهتهنيا جيپيلم و له عهسکهه تهترسم نايهم. کچيکي ههشت بو نو سالان دهبوو. «قورباني، ۲۰۱۳: ۱۰۹». تهيموور پاش ههلاتنهکهي دهليت: «له دوورهوه لاندکروژهريکم بيني لهبهردهمي لايتي شوڤلهکهوه دياربوو به دهوري چالهکاندا دهسوورپيتهوه بو نهوهي دلنيابن کهس راپينهکردوو» (ههمان: ۱۱۰). له نموونهي لهه چهشنهدا- واته نهنفالي کوردستان- شايهتيک که به تهواوي کارهساتي نهزموون کردوو، نهو ديلانهن که به زيندوويي له گوڤه بهکومهلهکاندا نيژران يان تا مهرگ نهشکهنجه دران. نهوان وهکوو کچوله ههشت-نو سالانهکهي بيرهوهري تهيموور له ترسان تواناي هاتنه دهر له گوڤهکهيان نهبوو و له نيوان قهبارهيهک له تهرم و خوينا زيندبهچال کران. تهيمووري نهنفاليش وهکوو پريمو لووي و جوڤ سمبريون تهنيا بهشيک له کارهساتيان ديوه، نهو بهشه شاراوويهی- له نموونهي نهنفالدا: زيندبهچال کردن- نهزموون نهکردوو، چونکه نهگهر به توکمهيي نهزمووني کردبايه نهویش زيندوو نهدهبوو. بهو وهسفهوه، نه (فريشتهي ميژوو) ي بينيامين که شايهتيکي دهسته دوو و (Testis) له و نه رزگاربوواني کارهسات- که شايهتگهليکي دهسته نهوهل و (Supertes) ن- هيچ کاميان ناتوانن سهرحم کارهسات بگيرنهوه.

کهوابوو نهگهر بگهريينهوه بو پرسياي سهرهتاي باسهکه و باسي تواناي هونينهوه شيعر له دواي کارهسات بکهين و توانايش به بهرامبهري «گيرانهوهي راستهقينه/ بهرپرس» بزاني، دهبي بلين نه شيعر و نه پهخشان- و تهنانهت هيچ ميديويميني نهدهبي/ هونهري دیکهش- ناتوانن سهرحمي کارهسات بگيرنهوه. نهي کهوايه کاري نهدهبيات له ههمبر کارهساتدا چيهه؟ نهدهبيات دهتوانن به پاتهکردن و ههرهسهينانه يهک له دواي يهکهکان له گيرانهوهيدا، پاسهوانتيک ييت بو «فهراموش نهکردني ميژوو». لهه پيناسهيهدا نهدهبيات زياتر روئي (فريشتهي ميژوو) ي بينيامين دهگيريته ههتا شايهتيکي تهواوکوي ناگامبيني. شيعرهکان، پهخشانهکان، فيلمهکان، تابلو شيوهکاريهکان و... هتد، هاوشيوه فريشتهي ميژوو به ههلوپيست، تيفکرين و نيگايهکي قول و، بي تواناي رزگارکردن، تهنيا بهلگهيهک بو حوزووري کارهسات و کاولکاري له رابردوودان. بهلگهيهک که خوڤراگري دهکات لهبهرايهه فهراموش کردني کارهسات بو داهاتوو. گيرانهوهي دهست و پيشکاو و پچرپچري پهخشانهکان، ويتهي بي شوين و دهرهتان و سازداني شويني نوئي له شيعرهکاندا، دروستکردني فيلمگهليک له چوارچيوهي کويميدي/ تراژيديا و گالتهکردني به ميژووي کارهسات^۱، کومهليک دهرهتانن که زهيني بهردهنگ له بهرامبهري يادهوهري کارهساتدا خوڤراگر دهکن. نهمه ههمان شته که مارکوزه سهبارهت به هونينهوهي شيعر له دواي ئاشوويتس باسي دهکا و ناوي ناوه «نامبووني ئاشتنهخوازانه».

به سهرنجدان به تپروانينهکهي (تيزوتان توڤوروف)، نهدهبياتي گيرانهوهي دهتوانن سهرحهشنگهلي بيرهوهريهکاني رابردوو پاريزيت و هاوکات لهگهله زهيندا راکرتنهکهي، بهرگيري له (به وتهي: پول ريكور) «نهخوشي بيرهوهري» بکات. له راستيدا ناکري بهشيوهيهکي راستهوخو و لهبهردهست به هوئي نهدهبياتهوه باسي کارهسات بکهيت، بهلام ديسانيش نهدهبيات و هونهر تهنيا ميديويمگهليکن که پاسهواني فهراموش نهکردني کارهساتهکاني رابردوون. به گوتهي ژيژهک «نهو ناتهواويانهي که له بواري دهربريني راستيهکاندا له راپورتی کهسي زيانبهرکهوتووي دهرووني سهبارهت به نهزموونهکهيدا ههيه، شايهته بهسهه راستبووني راپورتهکهي نهوه، چونکه نهه ناتهواوييه نيشانهي نهويه که ناوهروکي راپورت، شيوازي ئاراستهکردني راپورتهکهي "نالوز و خهوشدار" کردوو». (ژيژک، ههمان: ۱۳). کهوابوو شايهتيک که بتوانن به رووني سهبارهت به کارهسات قسه بکات،

پاڤۆرتە که ی "جی متمانه" نییه، ده لاله تی «روون بوون» ی گێرانه وه ی کاره سات، به لگه یه که له سه ر وردبینی و تیفکرینی گێرانه وه یی به ته کووزیه یه کی زه مه نییه وه، بێگومان که سی زیان به رکه وتوو به هۆی ترۆمای ده روونی هه رگیز ناتوانی به وردی و به روونی کاره سات بگێرێته وه. له م دۆخه دا ئه رکی شیعر، «به رگیزی له فه رامۆش کردنی کاره سات و کاولکاری» یه، نه ک پرزگارکردن یان گێرانه وه ی ته واوکۆ و ده سه ته ئه وه لی کاره سات. ده کړی شیعر له دوای کاره سات به ۆنرێته وه به لām نه ک به وه هۆیه ی که توانای گێرانه وه ی ته واوکۆی کارساتی هه یه، به لکوو به وه هۆیه ی که له زاتی خۆیدا، چه شنیکی ئه ده بییه که به شیوه ی ناراسته وخۆ و له چوارچۆیه یه کی خوازه یی و ته مه یدایدا ئاماژه به بابه ته کان ده کات، واته بابه تگه لێک که هه رگیز خۆ ناده ن به ده ست روونایی هه قیقه ته وه. ئه م ئاماژه ناراسته وخۆ و خوازه ییه، به شیکه له تواناکانی شیعر و به شیوه یه کی سیحراوی ده توانی خۆی به سه ر فه زای خه یالایی شاعیردا سه پینیت. خوازه یه ک که ده رفه تی هه لاتن له راستینه ی خه سیندراو ناراسته ی خه یالی داهینه رانه ده کات.

هه لبه ت له م دۆخه دا، شیعر ئاراسته یه کی دوو لایه نی له به ره، له لایه که وه «جوانیناسانه» یه، که له ودا به شیوه یه کی هونه ری، له گه ل پته ویه یه کی رووکه شی و واتای عینی و جوانکاری ته واوکۆ پروو به پروو و، له لایه کی دیکه وه «پاڤۆرتیکی خه وشدار و تووی تووی له کاره سات». ئه م دوو جه مسه ره په یوه ندیه یه کی لیکدژیان له گه ل یه ک هه یه. چونکه پته ووی و یه کیتی جوانیناسانه ی شیعر، واتای راسته قینه ی کاره سات کز ده کات و له دلله راوکێ، سه رسامی، ناحه زی و شلوی بوون له به رامبه ر گێرانه وه که ی که م ده کاته وه. به واتایه ک پته ووی جوانیناسانه ی شیعر «نامۆبوونی ناشتی نه خوازان» ی نییه. وه ها په یوه ندیه یه کی دژواز که له نێوان «هۆنینه وه ی کاره سات» و «ره هه نده جوانیناسه کانی» ی شیعردا هه یه، شیعر له زاتی «ده رپرین» ی خۆیدا تووشی شکستیکی ئه به دی ده کات، زیانیک له تا ئه به د داوینی ده گریت و شکستیک که خۆی هۆکاره بۆ نه توانینی هۆنینه وه ی ته واوکۆی کاره سات. له م په یوه ندیه یه دا، روا له تی تیکشکاو ی شیعر، نیشانه یه که بۆ بوونی کاره سات و کاولکاری له قوولایه کانی میژوو دا. که وایه شیعر به شکستی خۆی له جوانیناسیدا به سه ر گێرانه وه ی کاره سات-وه ک دایک بۆ فه رامۆش نه کردنی- سه رده که ویت. به وته یه ک، ناته واوییه ک که ناخی مرۆف دایه، هۆکاره که ی ده گه رپته وه سه ر بوونی کاولی و ترس له میژوویدا.

ره هه ندیکی تری ئه م شایه تحالییه، «لال بوون» ی شایه ته کانه. ئه م لال بوونه به شیوازی جوړبه جوړ له گێرانه وه و که سییه تی شایه ته کان ده رده که ویت. پریمۆ لۆوی له کتیبی «ئایا ئه وه مرۆفه؟»، باس له منالیکی ئه لمانی له ئۆردووگای نازییه کاندای ده کا که «به شیوه یه کی کاره ستاوی زمانی دایکی خۆی له بیر چو بووه و نه یده توانی به ئه لمانی قسه بکات» (لۆوی، ۲۰۰۹). وه ها دۆخیک له بیره وه رییه کانی (ته یمووری ئه نفال) یشدا ده بیندری. ئه وه ده گێرپته وه کاتیک له بیابان له لایه ن به مه له یه کی عه ره به وه دۆزرایه وه و ماوه یه کی زۆر ناگاداریان لێ کرد، پاش چه ند مانگ، پیاویکی کوردیان هیناوه مالی بۆ ئه وه ی قسه ی له گه ل بکات-چونکه ئه وه منالیکی کوردی ته مه ن دوازه سالان بوو که عه ره بی نه ده زانی. سه ره رای ئه وه ی ته یموور له م چه ند مانگه دا زۆر هه ول ده دا به مه له عه ره به که له و کاره ساته ی به سه ری هاتوو ناگادار کاته وه و به دینتی پیاوه کورده که خۆشحال ده بیته، به لām ناتوانی دۆخی کاره ساتباری خۆی بۆ ئه وه پیاوه بگێرپته وه: «خۆشم نازانم چه په سا بووم نازانم له ئیراده ی خواوه زمانم به ستره، خۆم نه مویست قسه بکه م، نازانم کامیان بوو. ئیتر دیار بوو ئه وه واتیکه یشت من که پرولال بم بۆیه زۆر گوئی پینه دا و پۆی» (قوربانی، ۲۰۱۳: ۱۳۱).

مۆریس بلانشۆ به شیوهیهکی خوازهی، دۆخی (لالبوون له هه مبهه کاره سات) له کتیبی «نقیسار و کاره سات» دا - که له پیشه کی وه رگپرائی فارسی کتیبی «شیتیه تی روژ» دا هاتوه - به م شیوهیه باس ده کات: «ئیه کی که دواتر ده ژین له ته نیشته دیکه وه که ئیتر له لیدان که وتوه، وینا بکه ن منالیکه حه وت سالان، یان په نگه هه شه ت سالان؟ هه روا که له سه ر لاق وه ستاوه، په رده که لا ده دات و له قه راغ په نجه ره که وه چا و له حه وشه، داره زستانیه کان و دیواری ماله وه ده کا. چاوی به ئاسمان ده که وی به و هه ور و تیشکه خۆله میشییه وه... ئه وه ی وا دواتر رو و ده دات: ئاسمان، هه مان ئاسمان له نه کاو ده کرپته وه... به تال... که هیچه ئه وه ی وا هه یه، زیاد له هه موو شتیک له و لا نییه. بابه تی چاوه پروانه کراوی ئه م دیمه نه هه ستیکی به خته وه ریه که له نه کاو سه رانه سه ری و جوودی مناله که داده گریت. شادییه ک که ته نیا به دلۆپی فرمیسه که کانی ده ریده برپیت. به شوین سوکنای منالییه وه ن. مناله که هیچ نالی. ئه و له ومه و دووا له نه پیدایا ده ژیت. مناله که ئیتر ناگری». (له زمان پیشه کی وه رگپر، بلانشۆ، ۱۳۹۱: ۲). بلانشۆ له «نقیسار و کاره سات» به ئاگاهیه وه باسی نه توانینی گپرائه وه ی کاره سات ده کات و ده لئ: «ئه وه تو ئی که قسه ده که ی؛ ئیزن بده کاره سات له ده روونی تو دا قسه بکات، ته نانه ت ئه گه ر له ریگای فرهاموشی یان بیده نگی تو وه ئه م کار بکات». لالبوون چ له په هه ندی ده روونشیکارانیه خۆیه وه - وه ک نموونه ی ته یمووری ئه نفال و مناله ئه لمانیه که ی بیره وه ری پریمۆ لۆوی - و چ له په هه ندی هیماینه که یدا - واته بیده نگی بلانشۆی به نیسه ت گپرائه وه ی کاره ساتدا - ترۆمایه که وا ته نیا له دۆخی سامناکی کاره ساته وه سه رچاوه ده گریت. بیره وه ری پاشماوه کانی ئه نفال و هۆلۆکاست به م قه ناعه ته مان ده گه یه نن که زه ین له زه مه نی هیماینی کاره ساتدا ده وه ستیت و ئیتر هیچ تواناییه کی بو جوولاندنی ساته وه خته کان له ئارادا نابیت. به شیکی زۆر له پاشماوه کانی کاره سات به پراویژیکی پیداکرانه وه پرایده گه یه نن که ناتوانن له و کاته - سه رده مه - بیته ده ری^۲.

له م به ستینه دا، شیعی کاره سات، رۆلی دیله کانی کاره سات ده گپریت که له نیوان (لالبوون، بی ده سه لاتی و شایه تی) دا له جه وله دان. شیعر ئه و میدیوومه یه به ته مه ییده کانی خۆی و به شیوه ی خوازیه ی و له فۆرمیکی «ناراسته وخۆ» و «نابه په رس له حاست هه قیقه تی په تی/ پروت» ده توانی باسی کاره سات بکات. چونکه ئاماژه ی راسته وخۆ بو کاره سات له پیزی ته کووزی وردی گپرائه وه یی و به رپرس بوون له حاست هه قیقه ت دایه. له و پرووه وه که یه که م: کاره سات له رابردووا پرووی داوه و له ژیر رکینی تیمه دا نییه و دووه م: بوون له ناو دلێ کاره ساتدا ترۆمای ده روونی لی ده که وپته وه، که وابوو ته کووزی ورد و ئاماژه ی راسته وخۆ و له ئه نجامدا به رپرسایه تیه ک به نیسه ت گپرائه وه ی هه قیقه تی پروتی کاره سات بوونی نییه. له لایه کی دیکه وه ئه زموونی ته واوکۆی کاره سات و دۆزینه وه ی سه رجه م توژه شاراوه کانی به رابه ره له گه ل مه رگ. دوا ی کاره سات شیعر ده هۆنرپته وه، به لام نه ک بو شاته تیه کی ته واو و پیویست و یان رزگارکردنی رابردوو - یان ته نانه ت به رپرس بوون به نیسه ت راستی بی خه وش ی رووداوه که - به لکوو ته نیا بو " فرهامۆش نه کردنی میژوو" ه. هه ر هونه ریکی تریش ده توانی ئه م ئه رکه پراپه ریپیت به لام وادیاره ده ره تانه کانی شیعر بو ده برینی کاره سات زه وه ندتره.

به گشتی هیچ شاعیری ک ناتوانی به هۆی هۆنینه وه ی شیعه وه پروای به به رپرسایه تی ته واو به نیسه ت هه قیقه ته وه هه بیته، شاعیر ته نیا - به گویره ی ئانا ئاخمتاوا - ده توانی: ئه و دۆخه وه سف بکات، به بی ته کووزیه کی ورد و برپرسایه تیه ک له حاست هه قیقه ته په هاکی، چونکه به ته واوی له ئه زموونه به ره سه ته که ی به دووره. به لام ئایا هه ر شیعیکی خوازیه ی و چه ند توژی ده توانی پاسه وانی فرهامۆش نه کردنی کاره سات بیت؟ ولامه که نه خیره، چونکه شیعر ته نیا توانا فۆرمیه کانی زمان نییه به لکوو - له م که یسه دا - «ئه زموونی ئه ده بیی کاره سات» یش له ئارا

دایه. هەر شیعریک بە یارمەتی گوتەزا یان چەمکی بنەرەتی فۆرم یەکتی و چوارچۆیە دەبەخشیت بە کۆمەڵێک ماکە ی پەرەوازه. ئەم ماکانە، واتاکان، کاریگەرییە هەستەکییەکان، بیروکەکان، ئەزموونە ژیندراوەکان، راستییە میژووویەکان، کۆنیشانەکان و ... هتد دەگرێتەوه. کۆمەڵەیهک لەم ماکانە دەکرێ بە دەوری چەمکیکی وەکوو ئەزموونی ئەدەبی یان شاعیرانەدا پۆلێنبەندی بکریت. ئەزموونێک کە لەودا شاعیر تێگەشتن و فامی خەیاڵی خۆی «گشتی» دەکاتەوه. ئەگەر شاعیر توانی ئەزموونی خەیاڵی خۆی لە رابردوو- لە گۆین کارەسات- بەشیوەیهکی گشتی دەربرییت، بە جوړیک کە لەگەڵ پچرپچر بوونەکە-ی و بە وتە ی والاس ستیوینز «وەسفی ناشوین»-ی ئەو تێگەشتنە گشتییە دەستەبەر بکا، تا رادەیهک دەتوانی پاسەوانی ئەم فەرامۆشییە بێت. «گشتی کردنەوهی ئەزموونی شاعیرانە» بە واتای خەڵکی کردنەوه و دابەزانی ئەدەبییەتی شاعر نییە، بەلکۆ بە واتای شیای فام کردن و «دروستکردنی دەقگەلی هەلکەندراو» لە دلی میژوووه. شاعیر، ناشوین و فەزایەکی مەجازی دەنافرینیت کە رابردوو و کارەسات لەویدا رووی دەدا. گشتی کردنەوهی ئەزموونی شاعیرانە بەهۆی توانا و ئۆتۆرینیتی شاعیر لە بەرسازەدانی وەها ناشوینیکدا پێکدێت. شاعیر بە سازدانی فەزا نوێیەکان، ئەزموونی خەیاڵی خۆی لە کارەسات-بە بێ دەرکردنی بریار- گشتی دەکاتەوه و «لە چوارچۆیە نامۆبوونی ناشتی نهخووانانەدا، ئەو سامناکییە ی وا هەبوو- و هەروا درێژە ی هەیه- سەرلەنوێ ئاراستە ی دەکاتەوه» (مارکوزە، هەمان). لە ئەنجامی ئەم هەلسووکەوتە، دەکریت شاعر، نەک وەک شایەتییکی تەواوکۆی کارەسات، بەلکۆ وەکوو بەلگەیهکی ئەرشیفی بێت بۆ کاولکاری رابردوو، بەلگەیهک کە پاسەوانی «فەرامۆش نەکردنی میژوو»-ە. لەم ئاراستەیهدا شاعر لە بەستینی دەربرینی کلاسیک و جوانیناسانەدا هەرەس دینیت و لە بواری پاراستنی سەرچەشەکانی کارەساتدا سەر دەکەوێت، بەگوتەیهک فیداکردنی رەهەندی بۆ رەهەندی جوانیناسانە خۆی فیدا دەکا بۆ پاراستنی رەهەندی پاسەوانی لە میژوو. لەم پوانگەیهوه، ئەو شاعری بە دیمەنەکانی کارەسات نەخشاوه، ناتوانی هیچ ئیدعایەکی لەمەر سەرنجراکیشی جوانیناسانەدا هەبێت و تەنانەت لە ناوانی «یەکتی فۆرمی»-شدا تووشی کەموکووری دەبێتەوه.

وا پێدەچێ لەم بارهوه و سەبارەت بە شاعری ئەمڕۆکە دەبێ هەندیک بەرههستەر قسە بکەین. کارەسات گەلیکی وەکوو هۆلۆکاست، ئەنفالی کوردستان، کوشتاری ئەرمەنییەکان، ئۆردووگاکانی ستالین و ... هتد، کۆمەڵە کەسییەکان کە لە رابردوودا روویان داوه و رەنگە کەساتییکی کەم لەو کاتەوه تا ئێستا لە ژياندا ماپێت. ئەگر شاعیریکی ئەو سەردەمە، هەولێ ئەوهی دابێ کارەساتی ئەو زەمەنە وەسف بکات و بیگێرێتەوه تا رادەیهک دەکرێ شایەتی لەسەر ساخته نەبوونی شاعری کە ی بدەین، لەم پەيوەندییەدا بە مەرجی پاراستنی ئەو خالانە ی لەسەرەوه باسمان کرد، شاعر دەتوانی بەلگەیهک بێت بۆ کارەساتیک کە رووی داوه و لە ریزی ئەدەبیاتی کارەسات- نغیساری کارەسات- دا جیگیر بێت. بەلام ئەم دۆخە بۆ شاعیر یان نووسەر و هونەرماندیک کە کیلۆمەترەها چ بە شیوی شۆینی و چ بە شیوی کاتی لە کارەساتەوه دوور، چۆناوچۆنە؟ ئایا دەکرێ باسی گشتی کردنەوهی «ئەزموونی دەررونی» کارەسات بکات؟ یان چۆناوچۆن دەکرێ زمانی شکاو، هیستریک و تروماتیکی شاعیری دوور لە رووداوی کارەسات لەگەڵ شاعیری نزیک لە کارەسات لێک جیا کەینەوه؟ لێرەدا بابەتی سەرەکی «ئەزموون» و «چۆناوچۆن ئەزموون کردنە».

رەنگە لەم پەيوەندییەدا وتاری (حەکا یەت بیژ: رامانیک لەسەر بەرههەمەکانی نیکۆلای لیسکۆف)ی والتەر بێنیامین رینگەخۆشکەر بێت. بێنیامین لەم وتارەدا جیاوازییەکی بنەرەتی دەخاتە نیوان رۆماننووسان و حەکا یەت بیژانی کلاسیک. ئەم جیاوازییە بە هەندیک چاوپۆشییەوه دەکرێ سەبارەت بە شاعر و ئەزموونی کارەساتیش بە کاری بێنین. بێنیامین دەلێ: «ئەوهی وا کەرەستە ی جیاوازی نیوان رۆمان لە هەموو چەشنەکانی دیکە ی پەخشانی ئەدەبی-

حه کایه تی پهریه کان، ئەفسانه و تەنانەت چیرۆکی کورت- دابین دەکات، ئەوەیە که پۆمان، نه له نهریتی زاره کیهوه سهر هه لدهدا و نه تیکه لیشی ده بێت. ههر ئەم بابەتە بەتایبەتی خالی جیاوازی پۆمان و حه کایهت بیژییه. ئەوهی حه کایهت بیژ دهیگێرێتهوه، له ئەزموونهوه- جا ئیستا چ ئەزموونی خۆی و چ ئەزموونی گێردراوهی دێتران- سهرچاوهی گرتوو و ئەویش به نۆرهی خۆی حه کایهت ته کهی دهکات به به شیک له ئەزموونی که سانیک که گوئی لئ ده گرن. پۆمانووس خۆی گو شه گیر کردوو. «(بنیامین، ۱۳۹۳: ۵). له روانگهی بینامینهوه جیاوازییهک که له نیوان پۆمانووسان و حه کایهت بیژاندا ههیه، له فۆرمی ئەزموونی ئەم دوو تاقمهوه سهرچاوه ده گریت. حه کایهت بیژان باسی شتیکیان ده کرد که له ئەزموونی ئەواندا هه بوو- «جا ئیستا چ ئەزموونی خۆیان و چ ئەزموونی گێردراوهی دێتران» (هه مان)، و ههر گێرانه یه وهک له لایه ن ئەزموونی راسته وخۆ و گێردراوه وه ئاراسته ده کرا، به لām پۆمانووسان ئەزموونی خۆیان له سهر ئەزموونیکێ دیکه- یان له سهر شیوه یه کی تایبەت له ئەزموون- بونیاد ده نین، «پۆمانووس، خۆی گو شه گیر کردوو» (هه مان). به وته یه ک نووسه رانی هاوچه رخ بی به شن له چه شنی ئەزموونی پاراو و ده روونی حه کایهت بیژه کانه وه.

به پێوسی تی ده زانم چه مکی (ئەزموون) له م وتاره ی بینامیندا زیاتر شی که مه وه تا له گه ل جو ره کانی تری ئەزموون له میژووی فله سه فه دا تیکه ل نه بێت. بینامین له م وتاره – و ههروه ها وتاری (ئەزموون و هه ژاری) دا- باس له له ناوچوونی (ئەزموون) له سه رده می مۆدێرندا ده کات. ئەو بو چه مکی ئەزموون، وشه ی ئەلمانی (Erfahrung) به کار دێت که له گه ل وشه ی (Erlebnis) که ئەویش به مانای ئەزموون دیت جیاوازه. وشه ی (Erlebnis) له بنه رته دا به مانای ئەزموونی ئاسایی و هه سه ته کی پۆژانه یه، ئەم چه شنه ئەزموونه له گو تاری فله سه فه ی ئەلمانی و په وتی هیرمۆنتیکیدا ئاماژه به ئەزموونیکێ رووبه روو و ئیستا که یی ده کا. (Erlebnis) ئەزموونیکێ کال، به ربلاو، نایه کانگیر، زیندوو و ساتیانه یه و، له هیرمۆنتیکێ ئەلمانیدا به مانای (زیندوو بوون له کاتی روودانی رووداو یک یان کرده یه ک) دا دیت. ئیمه به شیوازی ئاسایی له ژیا ماندا له گه ل ئەم ئەزموونه به روو ده بینه وه، بو نموونه ئەزموونی خواردنه وه ی ئاو یکی فینک. له م چه شنه ئەزموونه دا به رده وام مه ودایه ک نیوان (بکه ری ئەزموون) و (بابه تی ئەزموون) هه یه، واته هه میشه بابه تی ئەزموونکرا وه ک شتیکی ده ره کی بوونی هه یه، بو یه ده کریت (Erlebnis) به (ئەزموونی ژین کراو یان ئەزموونی ده ره کی) وه رگێرینه وه. به لām (Erfahrung)- که له وتاری بینامیندا هاتوو- ئاماژه یه به چه شنی ک (ئەزموونی ده روونی). له م مانایه دا، ئەزموون، گشتیه تی «بوون» و ژیا نی مرو ف له بهر ده گریت و به پێچه وانی (ئەزموونی ده ره کی)، مه ودایه ک له نیوان بکه ر و بابه تی ئەزموونکراودا نییه، به لکوو ده بیته به شیک له ژیا نی مرو ف. (Erfahrung) ئەزموونیکه که ده بیند ری ت، یه کانگیره، چه مکییه و شیوا ی هه نارده کردنه. ئەمه هه مان ئەزموونه که له وته ی ئاساییدا شتی لێوه فی ر ده بین. (Erfahrung)- ئەزموونی ده روونی- به رده وام له گه ل مرو ف و کاریگه ری ده خاته سه ر هه ست و فیکره کانی، له ناو مرو فدا نووقم ده بی ت و ده بیته به شیک جیا نه کراو له ژیا نی ده روونی مرو ف.

ته نانته له بو چوونی بینامیندا، ده توانین و لامیکیش بو زانیاری تیوریکی نووسه رانی هاوچه رخ هه لێنجین. نووسه ری هاوچه رخ به هۆی ئەوه ی له زۆرینه ی حال ته کاندایه ئەزموونی ده روونی گێرانه وه دا به شدار نییه، له م رووه وه به ناچاری بو گێرانه وه ی ریوا یه ته که ی، زانیاری تیوریک پاشه که وت ده کات و به پشت به ستن به زانیاری تیوریک- وه ک ئەزموون کردنی ئەزموونی ئەویدی- ده ست ده کات به گێرانه وه ی چیرۆکه که ی. ئەم شیوه یه له ئەزموون- یان به گو ته یه ک «ئەزموون کردنی ئەزموونی ئەویدی»- ش ده کری بو شاعیرانی ئەمرو و نفی ساری

کارهسات وینا بکهین. لهو نمووانه‌ی باس کران هەر له جینۆساید-ئه‌نفالی کوردستان، هۆلۆکاست و ...، به‌شیکێ زۆر له شاعیرانی ئەمڕۆیی له کاره‌ساته‌وه نزیك نه‌بوون و زۆرینه‌ی زانیاری ئەوان له‌مه‌ر وه‌ها کاره‌سات‌گه‌لیکی مڕۆیی له پڕیگای میدیا، خویندنه‌وه یان بیستنی بیره‌وه‌ری پاشماوه‌کانه‌وه ده‌سته‌به‌ر ده‌بیت. له‌م ڕووه‌وه -وه‌ک ئەوه‌ی ئەفلاتوون ده‌لێت- دوو پله مه‌ودایان له‌گه‌ڵ هه‌قیقه‌ت-لێره‌دا کاره‌ساته‌- هه‌یه. شاعیرێک که ته‌نیا له پڕیگای هه‌واله‌کانی ناو میدیاکان و یان خویندنه‌وه‌ی بیره‌وه‌ری پاشماوه‌کان ده‌ست ده‌کات به هۆنینه‌وه شاعیرێک که ناوه‌ڕۆکه‌کی کاره‌ساته، دووباره ده‌که‌وێته هه‌مان داوی ئادۆرنۆیی/ مارکوزه‌یی و، شاعیره‌که‌ی ئەو «نامۆبوونی ناشتی‌نه‌خوازانه»‌یه‌ی نییه، به‌لکوو شاعیره‌که‌ی ته‌نیا هه‌لقولای هه‌سته تا که‌سه‌یه‌کان و ڕۆحی ڕۆمانسی ئەوه. که‌وابوو شان له شانی «شاعیری لیریک» ده‌سوێ. له‌م هه‌لومه‌رجه‌دا شاعیر دووباره ده‌گه‌رێته‌وه بو‌چه‌له‌نجه ئادۆرنۆییه‌که (واته شاعر و کاره‌سات). که‌وابوو ناتوانی ته‌نیا به به‌کاره‌ینانی رێزمانیکی شکاو و پچرپچر یان زمانیکی هیستریک و ترۆماتیک، هه‌قیقه‌تی کاره‌سات بپیکت. لێره دایه که شاعیر ده‌ست ده‌کات به «ساخته‌کاری کاره‌سات»؛ کاره‌ساتیک که له ئەزموونه‌کانی دیکه‌وه- ئەزموونی میدیایی، بیره‌وه‌رییه‌کان، تیۆرییه‌کانی کاره‌سات و...هتد- وه‌ک ئەزموونی ده‌ره‌کی (Erlebnis) سه‌رچاوه‌ی گرتوو به هه‌چ له‌و نیک ناتوانن ترس و ڕواله‌تی خه‌وشداری کاره‌سات، چ له ساحه‌ی «فۆرم» و چ له ساحه‌ی «ده‌رپرین» بنوینیت. شاعیرێک که له ئەزموونی ده‌روونی (Erfahrung) کاره‌ساتدا به‌شداره، له ده‌رپرینی شاعیرانه‌شدا تووشی شکستی جوانیناسانه ده‌بێ به‌لام ئەم شکسته به‌لگه و شه‌ره‌فی ڕابردوو، پاسه‌وانی «فه‌رامۆش نه‌کردنی ئەزموونی ئەویدی، چ له بواری جوانیناسانه- کاره‌سات ده‌خاته سه‌ر زانیاری تیۆریک و زانیاری ئەزموون‌کردنی ئەزموونی ئەویدی، چ له بواری جوانیناسانه- به‌هۆی ده‌کارکردنی زمانی هیستریک و ترۆماتیک- و چ له بواری ده‌رپرین- به هۆی مه‌ودایه‌کی زۆر له‌گه‌ڵ ئەزموونی کاره‌سات- هه‌ره‌س دینیت. ئەو شاعیره ته‌نیا ده‌توانی له گۆره‌پانی «شاعیری لیریک»‌دا جه‌وله‌ بکات، واته شاعیرێک که دۆسیه‌که‌ی بو‌ ده‌رپرینی کاره‌سات له‌میژه‌ داخراوه. شاعیری لیریک «ڕواله‌تی ناحه‌زی کاره‌سات» به به‌شپوه‌یه‌کی سامناک و کاولکارانه نیشان نادات، به‌لکوو بابه‌تی کاره‌سات له توێژه ڕوکاره‌کان و به ڕۆحیکی ڕوکه‌شیانه و به زمان و تیگه‌یشتنیکێ قیزه‌ونه‌وه ده‌خه‌سینیت و له هه‌گبه‌ ڕازاوه‌کانی میدیادا پێشکه‌شی ده‌کات.

پهراویزه کان:

1. پروانه: فیلمه کانی (Life Is Beautiful)-ژیان جوانه- له ده رهینانی پوئیرنو بئینگنی و، (Inglourious Basterdes)-زۆله بن شکوکان- له ده رهینانی کوئنتن تارانتینو.
2. پروانه: بیره وه یی دیکراوه کانی نازی و، ههروه ها بیره وه یی ئەنفالکراوانی کوردستان.

سه رچاوه کان:

- ابادری و دیگران (۱۳۷۲)، کتاب شاعران: ریلکه، تراکل، سلان، تهران: انتشارات روشنگران.
- بلانشو، موریس (۱۳۹۱)، جنون روز، ترجمه: پرهام شهرجردی، چاپ سوم، نشر پاریس.
- بنیامین، والتر (۱۳۹۳)، مقاله قصه گو: تاملاتی در آثار نیکولای لسکوف، ترجمه: مراد فرهادپور و فضل الله پاکزاد، تهران: مجله ی ارغنون.
- آگامبن، جورج (۱۳۹۶)، باقی مانده های آشویتس: شاهد و بایگانی، ترجمه: مجتبا گل محمدی، چاپ دوم، تهران: نشر بیدگل.
- ژیزک، اسلاوی (۱۳۹۷)، خشونت پنج نگاه زیر چشمی، ترجمه: علیرضا پاک نهاد، چاپ هشتم، تهران: نشر نی.
- لوی، پریمو (۲۰۰۹)، آیا این یک انسان است؟ (نسخه Pdf)، ترجمه: رویا طلوع، انتشارات و کتابخانه آنلاین علاء الدین (www.aladdinlibrary.org/fa).
- مارکوزه، هربرت (بی تا)، شعر غنایی پس از آشویتس، ترجمه: مهرداد امامی، سایت (www.Thesis11.com).
- قوربانی، عارف (۲۰۱۳)، ئەنفال و سه رگوزه شته ی تهیموور، سلیمانی: چاپخانه ی کارۆ.

تییینی: ئەم وتارەم لەمە پیش (۲۰۱۹) بە فارسی لە مآلپەری (Problematica.com) دا بلاکوردۆتەوه، لە وەرگیراندا-یان باشترە بئیم دووبارە نووسینەوهی بە کوردی- هه ولمداوه هه ندیک دهسته واژه و چه مک، بۆ شیکردنه وه ی بابه ته که ی لئوه زیاد بکه م.

*سه رچاوه: گوڤاری گه لاویژی نوێ، ژماره ی 65، به هاری 2021، سلیمانی